

Samträning Kristinehamn 2022-05-08

Tidigt, tidigt blev det morgonkaffe innan bilen lastades med 2,5 förväntansfulla Labradorer (två vuxna och en valp) och nödvändigheter som nötblod och snitslar. Tyvärr blev fiket till mig stående kvar i köket - men hundarnas godis kom med som tur var. GPS:en inställd enligt anvisning och drygt två timmar senare rullade vi in på gården hos Yvonne och Mats utanför Kristinehamn. Det är lyx att ha medlemmar som frivilligt erbjuder både sin mark och sin kunskap för Labradorklubben Värmland-Örebros samträning. Och vilket gensvar! Totalt blev vi 15 personer som kom med en eller flera hundar.

Efter att alla hälsats välkomna och fått presentera sig så föreslog Mats stadgeträning. Vi var en blandad skara från totala nybörjare till proffs som ställde oss i linje med varsin hund och gick över fältet. Ibland kvackade Annelie eller Mats (de gick ytterst) och kastade dummies in mot fältets och ledets mitt. Hundarna lärde sig fort att det inte var någon idé att reagera och yra runt men svårighetsgraden höjdes markant när en hare plötsligt höll på att få en dummie i huvudet och satte fart bort.

När vi kom till fältets andra ände så provade vi noviser markering och hämtande av lagd dummie. Min Labelle visade hur man inte ska göra, så de andra klarade det galant. De som kommit längre gick till fältet bredvid och tränade linjetag efter ett dike och skogskant. Vi gick tillbaka till gården där bilarna var parkerade och passade på att fika och småprata medan ett ekipage i taget gick upp i skogen och tränade dirigerings efter en rak stig med hjälp av Mats (stackarn hann inte ens med en kopp kaffe).

Efter fiket och pratet delade vi upp oss i två grupper. En grupp gick med Mats för vattenapportering och en grupp gick med Annelie och Yvonne för viltspår. Jag bytte hund till Pomona och gick ett ca 400 m långt viltspår motsvarande svårighet öppen klass som legat 24 h. Förträffliga Annelie gick med och gav råd och tips. En svårighet för Pomona var återgången med bara klöv utan blod och min svårighet var att lita på hunden även om hon vek av ibland för att sniffa efter annat. Så nyttigt och givande med andras ögon och tips! Sedan lade Yvonne ett nybörjarspår åt en alldeles grön viltspårare medan Annelie gick med sin duktiga labbe, van vid riktiga eftersök. Pomonas svårighet vid återgången rynkade han inte ens nosen åt utan hade stenkoll på att spåret fortsatte efter återgången. Med andra ord rutin ger färdighet, som jag hoppas att även Pomona ska tillägna sig. Efter det gick nybörjaren sitt spår. Ni ser på filmen att polletten trillat ner direkt och spårar jättebra. Annelie gick bakom och kom med tips och råd.

Tiden går fort när man har roligt och efter fyra timmar lastades bilen igen och vi åkte hem. Trist bara att allt roligt har ett slut! Hade gärna stannat mycket längre men glädjande nog så har Mats och Yvonne lovat att kolla på ett nytt datum. Då har även du chansen!